

τοῦ Κόμου, καὶ ἐκεῖ θὰ σοῦ διευθύνω τὴν προσεχῆ μου ἐπιστολήν. Μὴ λησμονήσης, ὅτι θέλω λεπτομερῆ ἔλθεσιν τῶν πρώτων σου ἐντυπώσεων.

ΣΟΦΙΑ.

Γνώμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δούκου

ΔΕ-ΔΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωηιοῦ.]

180.

Μετανοεῖ ὁ κακοποιός, ἀλλ' ἡ μεταμέλεια αὐτοῦ κυρίως δὲν πηγάζει ἐκ τῆς συναισθήσεως τῶν κακῶν, ὅσα ἔπραξεν, ἀλλ' ἐκ τοῦ φόβου τῶν κακῶν, ὅσα ἐνδεχόμενον εἶναι νὰ πάθῃ ἕνεκα τῶν ἀμαρτημάτων αὐτοῦ.

181.

Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀστατος καὶ πᾶσαν ἄλλου προθύμως δέχεται γνώμην, ἕνεκα τῆς κουφότητος τοῦ νοῦς αὐτοῦ, ἢ τῆς ἀσθενείας τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ. Ἄλλ' ὑπάρχει καὶ ἄλλο ἀστασίας εἶδος συγγνωστοτέρας, διότι αἰτίαν ἔχει τὴν ἐκ τῶν πραγμάτων ἀηδῖαν.

182.

Καθὼς αἱ τῶν φαρμάκων συνθέσεις περιέχουσι καὶ δηλητήρια, οὕτω καὶ τῶν ἀρετῶν αἱ κατασκευαὶ περιλαμβάνουσι καὶ κακίας, ἡ δὲ φρόνησις συγκιρναὶ καὶ μετριάζει τὸ ὅλον, μεταχειρίζεται δὲ αὐτὸ κατὰ τῶν δεινῶν τοῦ βίου περιστάσεων.

183.

Πρὸς ἔπαινον τῆς ἀρετῆς, πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι τὰ μέγιστα τοῦ ἀνθρώπου δυστυχήματα προέρχονται ἀπὸ τῶν κακουργημάτων αὐτοῦ.

184.

Ὁ ὁμολογῶν τὰ ἐλαττώματα αὐτοῦ, σκοπὸν ἔχει διὰ τῆς εὐλικρινείας αὐτοῦ ταύτης νὰ δυσωπήσῃ τὴν περὶ αὐτοῦ κακὴν τῶν ἄλλων γνώμην, ἣν διεμόρφωσαν αὐτὰ αὐτοῦ τὰ ἐλαττώματα.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Τίς ἔκτισε τὸν κόσμον; ἤρῳτα μὲ ἀπειλητικὴν φωνὴν πατὴρ τὸν δεκαετῆ υἱὸν του, εἰς τὴν ἱερὰν κατήχησιν ἐξεταζόμενον. Ὁ δυστυχὴς παῖς, φοβισμένος ἀπὸ τὰς καθ' ἑκάστην ἀστηράς καὶ διὰ ζύλου συνοδευομένης τοῦ πατρὸς ἐρωτήσεις «τίς ἔσπασε τὸ ποτήριον; τίς ἀφῆκε κατὰ γῆς τὸ βιβλίον; κτλ.», καὶ συνειθισμένος πρῶτον νὰ ἀρνῆται τὸ πρᾶγμα, ἔπειτα δὲ νὰ τὸ ὁμολογῇ καὶ νὰ ζητῇ συγγνώμην, ἀπεκρίθη τρέμων, «ὄχι ἐγώ, πατέρα.»—Μωρὰ ἀπάντησις! πρόσεχε σ' ἐρωτῶ ἄλλην μίαν φορὰν καὶ ἀλλοίμονον εἰς σέ, ἄν. . . τίς ἔκτισε τὸν κόσμον; Τότε ὁ παῖς μὲ δακρυσομένους ὀφθαλμούς καὶ μὲ φωνὴν διακεκομμένην, ἔν' ἀποφύγῃ τὸν δαρμόν, ἤρχισεν «ἐγώ, πατέρα, ἀλλὰ δὲν τὸ ξανακάμνω.»

ΔΗΘΕΙΑΙ

Ἐτοὺς φιλαργύρους δόθηκε αὐτὴ ἡ κατασχὴν, ἔθεάφτονται τὰ πλοῦτή τους, ἀφ' οὗ θαφτοῦν ἐκεῖνοι.

*

Εἶνε τῶ ὄντι εὐτυχὴς ἐκεῖνος, ὅπου λάχει ἀθρόντης ὦντας ἔξυπνος, σὰν δούλος ὑπὸν νάχη. Ἐκεῖνος ὅμως ἀγρυπνεῖ καὶ 'ς τὸ παχὺ του στῶμα, Ὁ δούλος δὲ ὑπὸν βαθὺν κοιμάται καὶ 'ς τὸ χῶμα. Ἄλλ' αἱ φροντίδες αἱ πολλαῖς, τοῦ στομαχοῦ οἱ πόνοι, Κατακεντῶν τὸν πλούσιον 'ς τὸ ἀπαλὸ σεντόνι. Τότ' ἡμπορεῖ ὁ πλούσιος νὰ κοιμηθῇ μίαν ὥραν, Ὅπότεν ἀγάγῃ ὄπιον ἢ ἔχη μανδραγόραν. (I. Ρίζος).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἄν τὸν μῆνα τοῦτον τὸ ἀτμόπλοον *Οὐέρδερ* ἀποπλέει ἐκ Νέας Ὑόρκης ἵνα ἐκτελέσῃ τὸν περίπλοον τῆς γῆς. Ὁ περίπλους θὰ διαρκῆσῃ δεκαεξὶ μῆνας, οἱ δ' ἐπιβάται κατὰ τὸ πλεῖστον εἶνε φοιτηταί. Τὸ περίεργον τοῦ περίπλου τούτου εἶνε, ὅτι ἐν τῷ πλοίῳ θὰ συντάσσεται καὶ ἐκδίδεται ἐφημερίς ἐβδομαδιαία, ἥτις θάποστῆλῃται εἰς τοὺς συνδρομητὰς ἐκ τῶν διαφόρων σταθμῶν οὓς θὰ ποιῇ τὸ πλοῖον ἐν *Εὐρώπῃ*, *Ἀφρικῇ* καὶ *Ἀσίᾳ*. Ἀμερικανικὴ ὄντως ἐπίνοια.

Ἄν τοῦρκος ὑπουργὸς εἶπε κατ' αὐτὰς εἰς τὸν ἀνταποκριτὴν τοῦ «Νέου Ἐλευθέρου Τύπου»: «Ἡ Ἑλλάς εἶνε ὡς ἡ μυῖα, ἡ ἐνοχλοῦσα τὴν παρειὰν ἡμῶν» ὅσον τὴν διώκομεν, τοσοῦτον ἐπανερχεται αὕτη. Ἐπὶ τέλους θὰ ἐρεθίσῃ ἡμᾶς ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε, ὅπως τὴν φονεύσωμεν, θὰ καταφέρωμεν κτύπημα κατὰ τῆς ἰδίας ἡμῶν παρειᾶς.

Ἄν Ἐκ τοῦ τελευταίου τεύχους τῆς *Βρετανικῆς Ἐπιθεωρήσεως* μεταφράζομεν τὰς ἐπομένους Ἀφγανιστανικὰς γνώμας, ἐξ ὧν καταφαίνεται πόσον διαφόρως ἡμῶν σκέπτονται περὶ τῶν κυριῶν οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι.

«Ἡ φρόνησις τῆς γυναικὸς εὐρίσκεται ὑπὸ τὴν πτέρναν της.

«Παρθένον δύνασαι νὰ λάβῃς γυναῖκα τὴν νύκτα, ὃ ἔστι μὲ κλειστὰ μάτια, ὡς λέγομεν, ἀνεξετάστως. Χήραν δύνασαι νὰ λάβῃς τὴν ἡμέραν, ὃ ἔστι μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν» ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ὥρα τοῦ ἡμερονυκτίου καθ' ἣν νὰ δύνασαι νὰ λάβῃς διεζευγμένην.»

Ἄν Κατ' ἔτος σχεδὸν τὴν ἐποχὴν ταύτην ἀναφίνεται παρὰ τῷ βασιλεῖ τῆς Βαυαρίας ἡ κατέχουσα αὐτὸν «σποραδικὴ μελομανία.»

Κατὰ τινὰ ἐπιστολήν ἐκ Μονάχου ὁ βασιλεὺς παρήγγειλεν αἴφνης ἵνα ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ διςτῆματι παρασκευασθῶσι δέκα παραστάσεις κεκλεισμένων τῶν θυρῶν τοῦ θεάτρου, μηδενὸς ἑτέρου θεατοῦ παρόντος ἢ αὐτοῦ καὶ μόνου. Μετὰ τὴν διδασκαλίαν ἐθνικῶν τινῶν δραμάτων θὰ διδασθῇ δράμα τι γραφὴν ἐπίτηδες χάριν τοῦ βασιλέως ὑπὸ τοῦ ἐκ Μονάχου ποιητοῦ Σμίθ, εἰς ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπέβαλεν ὡς ὄρον ὅτι τὸ δράμα τοῦτο οὐδαμοῦ θὰ διδασθῇ ἐν τῷ μέλλοντι,

ἀλλ' οὔτε ἐν Μονάχῳ εἰ μὴ αὐτοῦ καὶ μόνου παρόντος.

Ἡ εἰς τὰ ἀνώτερα δημοτικὰ σχολεῖα τῆς Ἑσσης εἰσῆχθη πρὸ μικροῦ ἡ διδασκαλία τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου ἡ κάλλιον, ὡς λέγουσιν ἐν Ἐλβετία, ἡ πολιτικὴ ἐκπαίδευσις. Ἡ μόνη πολιτεία τῆς Γερμανίας, ἐν ἣ ὑπῆρχε πρότερον ἡ τοιαύτη διδασκαλία ἦτο ἡ Βάδη.

Καθὰ ἐκ τῆς ἐσχάτης, ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσού», γενομένης ἀπογραφῆς ἐξήχθη, ὁ πληθυσμὸς τῶν Ἀθηνῶν, κατ' ἀκριβεῖς σημειώσεις ἀνέροχεται εἰς 70 χιλιάδας κατοίκων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν προαστείων Κυψέλης, Σεπολίων, Πιττησίων καὶ Κολοκουθῶν. Ἐκ τῆς ἀντιπαραβολῆς τῶν ἀποτελεσμάτων, τῆς ἐφετεινῆς ἀπογραφῆς καὶ τῆς τοῦ 1870, ἧτις ἀνετίθεσε τοὺς κατοίκους εἰς 45 χιλιάδας ἐξάγεται ὅτι κατὰ τὸ μεσολαβῆσαν ἑνναετὲς χρονικὸν διάστημα, ὁ πληθυσμὸς τῆς πρωτευούσης κῆξήθη κατὰ 25 χιλ. κατοίκων.

Δεινὸς λιμὸς ἀφανίζει τὴν Κοκαχάμπαν, ἐν τῶν εὐφορωτάτων διαμερισμάτων τῆς Βολιβίας. Πολλαχοῦ ἀποθνήσκουσιν ὑπὸ τῆς πείνης ὀκτὼ ἢ δέκα ἄνθρωποι τὴν ἡμέραν. Ἐν μικρῷ τινι χωρίῳ 206 ἀπέθανον ἐν εἰκοσιν ἡμέραις.

Μετὰ τὰ γενομένα κατ' αὐτὰς πειράματα κατὰ τὸν πρὸς τοὺς Ζουλοῦ καὶ τὸν πρὸς τὸ Ἀφγανιστὰν πόλεμον ἡ βρετανικὴ κυβέρνησις διώρισεν ἔπιτροπὴν πρὸς διατήρησιν ἀερόστατων συγκροτουμένην ὑπὸ εἰδικῶν μηχανικῶν.

Ἐν τῷ ἐν Βούλβιχ βασιλικῷ ναυστάθμῳ ᾧδομομήθη ἐπίτηδες κατάστημα, ἐν ᾧ καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα ἐδιδάσκοντο ἀξιωματικοὶ τε καὶ στρατιῶται τὰ τῆς κατασκευῆς τῶν ἀερόστατων. Ἡδῆ δ' ἐξήλθον ἐκ τοῦ ἐργαστηρίου τούτου τέσσαρα ἀερόστατα συνιστώμενα τὸ ἀεροναυτικὸν ὑλικὸν τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ.

᾿Ολοδόμησαν δὲ καὶ κλίβανον φρεσητὸν πρὸς παρασκευὴν ὑδρογόνου ἐν ὥρᾳ πολέμου. Ἡ συσκευὴ αὕτη δυναμένη νὰ πληρώσῃ τὸ ἀερόστατον ἐν δώδεκα ὥραις ἔλκει 3 ¹/₂ τόννους.

Ὁ κάλως δι' οὗ θά κρατεῖται δέσμιον, οὕτως εἶπεν, τὸ ἀναβαίνον ἀερόστατον εἶνε δικαίητον 12 ὑπεκατόμετρων καὶ ἀντέχει εἰς ἔλξιν 3 τόννων χωρὶς νὰ κοπῇ. Περιλαμβάνουσι δὲ τὰ ἀερόστατα δύο ἄνθρωπος ὅταν ἀνυψοῦνται διὰ φωταερίου. Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐδοκιμάσθησαν τὰ δύο ἀερόστατα, εἰσελθόντων ἐν αὐτοῖς καὶ τεσσάρων ἀνθρώπων. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἀνυψοῦντο πλησίον ἀλλήλων εὐρισκόμενα, ὥστε οἱ ἐπιβάται ἠδύνατο νὰνταλλάσσωσι σημεῖα, ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ ἀπεμακρύνθησαν τοσοῦτον ὥστε κατέστη ἀδύνατος οἷα δῆποτε συνεννόησις.

Ὁ ἐν Χαλκίδι ἰατρός κ. Σόλων Χωματιανὸς δημοσεύει ἐν τῷ Γαληνῷ περιγραφὴν νάνου

ἐν Εὐβοίᾳ ζῶντος, ἐξ ἧς σταχυολογοῦμεν τὰ ἐπόμενα: Ἐν τῷ χωρίῳ Ἀφράτῃ, τοῦ δήμου Χαλκιδέων, ζῆ νάνος, γεωργός, Κλεομένης Π. Ἀναστασίου ὀνομαζόμενος. Ἄγει τὸ 26 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ἔχει ἀνάστημα 1¹/₂, 25, πρὸς δὲ ἀνάπτυξιν τοῦ σώματος συμμετρικὴν μὲν, ἀλλ' ὅλως παιδικὴν καὶ δυσανάλογον πρὸς τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ, βρεφικὴν ἀτέλειαν τῶν γεννητικῶν ὀργάνων καὶ ἀνάπτυξιν μαστῶν γυναικείαν. Ὁ ἐν λόγῳ ἄνθρωπος, μόνος ἐξ ὅλης τῆς οἰκογενείας του ἔτυχε τοιαύτης ἀτελοῦς ἀναπτύξεως.

ΕΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

Κύριε Διευθυντὰ τῆς Ἑστίας,

Παρατήρησα ὅτι οἱ πλείστοι μεταχειρίζονται, ἐπὶ τῆς ἡμερομηνίας, ἀδιαφόρως τὴν μετοχὴν ἱσταμένου, προκειμένου περὶ πάσης ἡμέρας τοῦ μηνός. Τοῦτο δὲν εἶνε ὀρθόν. Οἱ ἀρχαῖοι μῆνες διηροῦντο εἰς τρεῖς δεκάδας, ὧν ἡ μὲν πρώτη (1—10) ἐκαλεῖτο *μηνὸς ἱσταμένου* ἢ *ἀρχομέρου*, ἡ δευτέρα (11—20) *μηνὸς μεσοῦντος*, ἡ δὲ τρίτη (21—29 ἢ 30) *μηνὸς λήγοντος*, ἢ *φθινορτος*, ἢ *ἀπόρτος*, ἢ *πανομένου*.

Ἐπομένως, μόνον κατὰ τὰς πρώτας δέκα ἡμέρας τοῦ μηνός ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις τῆς μετοχῆς ἱσταμένου.

Δέξασθε κτλ.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 2 Ἰουνίου 1879. ΝΑΒΟΝΑΣΑΡΟΣ.

ΣΥΝΤΑΓΑΙ ΩΦΕΛΙΜΟΙ

4

Μελάνη κυανῆ.

Καλὴν κυανὴν μελάνην κατασκευάζομεν διαλύοντες κυανοῦν τῆς Πρωσσίας (bleu de Prusse) ἐν δξάλικῳ ὀξει (acide oxalique) καὶ ἀναμιγνύοντες μετ' ὀλίγου ὑδατος ἔχοντος ἐν αὐτῷ διαλελυμένην ὀλίγην στυπτηρίαν (alum).

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Κύριε Διευθυντὰ τῆς Ἑστίας,

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἀπαντῶνται πολλοὶ κῶνωπες καὶ εἰς αὐτὰ τὰ καφενεῖα καὶ τὰς πλατείας, ὀγληροὶ γινόμενοι εἰς τοὺς ζητούντας ἐκεῖ τὴν ἐσπέραν μικρὰν ἀναψυχὴν μετὰ τὴν ὑπερβολικὴν θέρμην τῆς ἡμέρας. Κατὰ τοῦ δυσφορήτου κνησμοῦ, ὃν ἐπιφέρει τὸ αὔθαδες κέντημα αὐτῶν, γηραιὸς φίλος συνέστησέ μοι τὰς διὰ σιέλου ἐπιτριβάς τοῦ ἡρεθισμένου μέρους· δμολογῶ δὲ ὅτι παρευθὺς παύει πᾶν ἀλγεινὸν αἴσθημα, καὶ συμβουλεύω τὸ ὀλίγον μὲν ἀηδὲς ἀλλὰ πάντοτε πρόχειρον φάρμακον.

Ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ ὀγδόῳ βιβλίῳ τῶν περὶ ζῶων ἱστοριῶν ἀναφέρειν περὶ δηγμάτων τῶν θηρίων γράφει· «Ἔστι τοῖς πλείστοις αὐτῶν πολέμιον τὸ τοῦ ἀνθρώπου πτύελον.»

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 4 Ἰουνίου 1879.

Συνδρομητῆς τῆς Ἑστίας.